

Aan het jonggehuwde Paar Willem en Constance.

Huwelijks gedicht voor Willem Hoogvliet (1829 -1910) en Constantia Henrietta Wilhelmina Anna Cremer (1840 -1916) op 6 oktober 1859 te Arnhem.

Door J.J. Cremer (1827-1880). ¹

En thans zijt ge man en vrouw

Lieve Zuster, beste Broeder

Zie wij baden de Albehoeder dat hij U bewaken zou.

U bewaken! Toen ge als teêr

En onnoozel poez'lig wichtje,

Zuster, met uw lief gezigtje

Laagt aan Moeders boezem neêr.

Toen, toen waakte u lieve Heer.

Oud'ren schonk hij aan uw zijde.

Liefde maakte uw jeugd zoo blijde

Dier'bren zorgden te allen tijde,

Minden, liefden eindloos teêr,

Maar – die waakte deed toch meer.

-

U bewaken! Arme knaap

Is het niet Uw Moeder schreide,

Hij die kort uw schreên slechts leidde ²

Sliep te vroeg den diepsten slaap.

Neen, daar was geen Vader meer,

Slechts een huis vol bitt're rouwe

Slechts een Moeder, zwakke vrouwe

Zwak! Maar sterk door 's Heeren woord

¹ Handschrift in de Koninklijke bibliotheek te Den Haag.

² Zijn vader, Jan Marinus Hoogvliet, stierf toen Willem 6 jaar oud was.

Dat den weeuwen toebehoort:

Weesje, zie Uw vader weêr ,

T is Uw God, en – hij is méér!

U bewaken! Sinds den stond

Van dat zorgeloos verleden

Sloegt ge - tot aan 't dierbaar heden

Wel eens droev' den blik in 't rond,

Als u ziekte aan 't leger bond.

Als gij lasten rond moest dragen,

't leed u sloeg met felle slagen

En gij vreesde 't voor de lagen

Die het kwade u legde in 't rond

En gij nergens uitkomst vond.

Maar dan waakte er toch een Heer

En Hij schonk zijn hulpe u weêr

Dat hij wake! 't Is mijn lied

Wake voor uw beiden leven.

Voor het heil u thans gegeven,

Voor den schat dien Hij U biedt

Dat Hij wake!

Een schoone toekomst

Beidt U. Trekt blijmoedig heen

't Oog der liefde steeds naar Boven

Een die waakt er;

God alleen.

-

Aan het jonggehuwde Paar
Willem en Constance.

En thans zyt ge man en vrouw
Lieve Zuster, beste Broeders
Die mij baden de Albehoeden
Dat hij u bewaken sou.

Al bewaken! Toen ge alstier
En onnozel poezelig mechte,
Zuster, met uw lief gezigte
Laagt aan Moeders Goerem neer.
Toen, toen waakte u lieve Heer.
Ouders schonk Hij aan uw Zyde
Liefde maatte uw jouyd soo blijde
Dierbren zongden te alles tyde,
Minden, liefdes eindloos teer,
Maar - die Waakte deed toch meer.

U bewaker! Arme Knaap
Is het niet uw Maeder schreide,
Hij die kort uw schreien slechts leidde
Sleiep te vroeg den diepsten slaap.

Neen, daar was geen Vader meer,
Slechts een huis vol bellie rouwe
Slechts een Maeder, zwaakte Vrouwe,
Strak! maar sterk door 't Heeren woord
Dat den meensen toebehoort:
Weesje, zie Uw vader meer,
En Uw God, en - Hij is meer!

U bewaker! Sinds den stond
Van dat zorgeloos verleden
Slaegt ge - tot aan 't dierbaar heden,
Wel eens droer' den blik is 't rond,
Als u zeeke aan 't leger bond
Als gy lasten rond moest dragen,
't Leed u sloeg met felle slagen
En gy vreesded voor de lagen
Die het kwade u legde ind 't rond
En gy nergens uitkomst rond.
Maar dan waakte er toch een Heer
En Hij schonk Zyn hulpe u meer
Dat Hij wake! 't is mijn lied
Wake voor Uw Beider leven.
Voor het heil u thans gegeven,
Voor den schat dien Hij u biest

Dat Hij make!
Een Schoone toekomst
Beidt w. Trekt blymoedig heen
te Oog der Liefde Steeds naar Boven
Een die traakt er;
God alleen.
